

Arrest

nr. 191 783 van 8 september 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Djiboutiaanse nationaliteit te zijn, op 28 augustus 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 augustus 2017.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 september 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X *loco* advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Djiboutiaanse nationaliteit te beschikken en te behoren tot de meerderheidsclan Isse (> Yonis Muse). U bent geboren op X in Djibouti, waar u uw hele leven woonde. U huwde op 13 juni 2013.

U begon in januari 2013 als secretaresse te werken voor Rayane Transport Air. Op 3 maart 2014 werd u echter ontslagen nadat de directeur van het bedrijf vernam dat u behoorde tot de clan Yonis Muse. Hierna bleef u enkele maanden zonder werk, waarna u aan kinderen uit de buurt bijlessen rekenen gaf. De clan Yonis Muse besluit eind 2015 een herdenking te organiseren voor de voorvaders van de clan. U wordt aangesproken om de herdenking mee te organiseren. Er wordt een officiële aanvraag gedaan bij de overheidsdiensten om de herdenking te kunnen organiseren. De overheid geeft hiervoor zijn

akkoord. De herdenking heeft plaats op 21 december 2015 in Balbala. U bent reeds vroeg ter plaatse om de nodige voorbereidingen te treffen. Rond 5 uur 's morgens hoort u dat er onenigheid is tussen de politie en enkele clanleden. De politie vraagt om de herdenking elders te houden, maar de clanleden willen hier niet op ingaan. Aangezien enkele clanleden wapens bij hebben en deze gebruiken tegen de agenten, vallen de agenten de aanwezigen aan. U weet aanvankelijk samen met uw moeder te ontkomen naar enkele huizen in de buurt. Rond 9u besluit u uw schuilplaats te verlaten en gaat u op zoek naar een taxi om uw moeder naar huis te kunnen brengen. Wanneer u in de buurt van het slachthuis komt, wordt u gearresteerd. U raakt zwaar gewond bij uw arrestatie. U wordt naar het Commissariaat van het 5e Arrondissement gebracht. Uw verwondingen worden tijdens uw gevangenschap niet verzorgd. U wordt ondervraagd en geslagen wanneer u niet de verwachte antwoorden geeft. Op 24 december 2015 mag u het Commissariaat verlaten om uw verwondingen te laten verzorgen. U wordt eveneens verteld dat u op 1 januari 2016 voor de rechtbank zal moeten verschijnen. U keert terug naar uw familie en verlaat op 28 december het land.

In januari 2016 wordt uw broer S.(...) opgepakt omdat u niet voor de rechtbank verschenen bent. Uw broer weet uit de gevangenis te ontsnappen en vlucht naar Ethiopië.

Op 28 december 2015 verlaat u Djibouti en reist u met een toeristenvisum naar Turkije. In april 2017 reist u via Griekenland naar België, waar u op de luchthaven opgepakt wordt. U vraagt op 26 juli 2017 asiel aan.

In het kader van uw asielaanvraag legde u een geboorteakte en een attest van het politiecommissariaat neer.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaart voor het CGVS dat u door de politiediensten gearresteerd werd aangezien u deelnam aan een herdenking van de voorvader van uw clan Yunis Muse op 21 december 2015 (gehoorverslag CGVS, p. 15-17).

U verklaart dat u met uw moeder naar de huizen van de nomaden gevlucht bent nadat de politie de plaats van de herdenking aanviel (gehoorverslag CGVS, p. 20-21), maar dat u even later een auto zocht om uw moeder naar huis te kunnen brengen. U verklaart dat u de woning van de nomaden verlaten heeft en dat u naar de grote weg bent gegaan om daar een taxi te zoeken. Gevraagd of u agenten zag toen u uw schuilplaats verliet, verklaart u dat op de hoofdweg overal politie was en dat u gewonde mensen zag die naar het ziekenhuis gebracht werden, waarna u verklaart dat er taxi's zijn in de buurt van het slachthuis en de veemarkt, want mensen die een dier kopen, moeten die ook kunnen vervoeren. Ter bevestiging gevraagd of u agenten zag lopen in de buurt van het slachthuis en de veemarkt, ontkent u dit, waarna u verklaart dat het niet zo is dat het dicht bij elkaar ligt en dat u een heel stuk moest lopen op een klein pad naar de grote weg, waar u door de politie opgepakt werd (gehoorverslag CGVS, p. 21). Eerder verklaarde u echter dat de herdenking gehouden werd op een open terrein naast de grote weg (gehoorverslag CGVS, p. 17) en dat de plaats waar het feest zou beginnen niet ver was van de woonplaats van de mensen van het platteland, waar u ging schuilen (gehoorverslag CGVS, p. 20-21). **Het verwondert dan ook dat u niet eerder merkt dat de politie nog mensen oppakt en op uw stappen terugkeert naar uw schuilplaats.**

Bovendien, gevraagd of u tijdens uw arrestatie erg verwond raakte, verklaart u toen al gewond te zijn geweest (gehoorverslag CGVS, p. 21). U verklaart verder dat de handboeien u littekens op uw handen bezorgden en dat u in de arrestatiewagen gegooid werd, waardoor een stuk ijzer uw been helemaal openscheurt (gehoorverslag CGVS, p. 22). U verklaart verder dat u al bloed aan uw handen en benen had toen u naar het bureau gebracht werd. Gevraagd of u daarvoor verzorgd werd in de gevangenis, verklaart u dat niemand daar iets om je geeft. U verklaart daarenboven dat iedereen die op 21 december 2015 gearresteerd werd en voor de rechtbank verscheen, veroordeeld wordt en rechtstreeks naar de gevangenis gebracht wordt (gehoorverslag CGVS, p. 22). **Het verwondert dan ook dat u op 24 december 2015 vrijgelaten wordt uit de gevangenis omwille van uw verwondingen en dat u op eigen houtje naar het ziekenhuis mag gaan (gehoorverslag CGVS, p. 16 + 22) wanneer u reeds weet dat u voor de rechtbank dient te verschijnen.**

Gevraagd of u na uw ontsnapping nog iets vernomen heeft over de zaak bij de rechtbank, verklaart u na uw vertrek vernomen te hebben dat uw broer S.(...) gearresteerd werd en dat hij gevlucht is uit de gevangenis (gehoorverslag CGVS, p. 23). **Gevraagd of er daarna nog iets gebeurd is m.b.t. uw arrestatie, verklaart u dat er na de arrestatie van uw broer verder niets gebeurd is en dat uw jongere broers naar school gaan.**

Daarenboven legt u enkel een kopie van een attest van het Commissariaat van het 5e Arrondissement voor en **geen origineel exemplaar**. Dit attest verklaart dat u van 21 december 2015 tot 24 december 2015 in voorarrest gezeten heeft. De bewijswaarde van deze kopie is beperkt aangezien een dergelijk

bericht eenvoudig na te maken is. Bovendien blijkt uit het document dat het attest op 24/12/2015 werd opgesteld. Het is niet aannemelijk dat dit attest in 2015 reeds de facto zou zijn opgesteld bij uw vrijlating en dat een document met die datering aan uw moeder in 2017 zou zijn overhandigd.

Daarenboven verklaart u dat uw moeder dit attest op het Commissariaat is gaan halen toen u reeds in België was (gehoorverslag CGVS, p. 25). U toonde dit attest eveneens op 1 augustus 2017 toen u door de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) gehoord werd (ontvangstbewijs documenten). **Het is echter niet aannemelijk dat u via uw moeder contact opneemt met de autoriteiten van Djibouti om bepaalde documenten te bekomen indien u een vermoeden heeft dat u nog steeds gezocht wordt voor feiten die zich in 2015 afspeelden.** Daarenboven verklaarde u een week voor het gehoor nog contact gehad te hebben met uw moeder (gehoorverslag CGVS, p. 7). **Gevraagd wat uw moeder u toen vertelde, sprak zij u blijkbaar niet over uw eigen problemen of over eventuele vragen die haar gesteld werden door de politie toen zij dit attest ophaalde.**

U verklaart eveneens betrokken geweest te zijn bij de organisatie van de herdenking die plaats had op 21 december 2015 in Balbala (gehoorverslag CGVS, p. 19).

Gevraagd waarom 24 december ook een belangrijke dag was voor uw clan, verklaart u dat de mowlid, de herdenking, plaats heeft op de 24e, soms op de 21e. Gevraagd of de herdenking oorspronkelijk niet op 24 december 2015 zou plaatsvinden, verklaart u dat het afhankelijk is van het financiële, dat er voldoende geld ingezameld werd en dat er ook gekeken wordt of alle mensen beschikbaar zijn om er aan deel te nemen. Eerder reeds gevraagd of de herdenking in 2015 alleen op 21 december georganiseerd werd, verklaart u aanvankelijk dat het in 2014 werd geprobeerd, maar dat hij (de overheid) gezegd heeft dat het niet doorgaat toen de voorbereidingen reeds bezig waren (gehoorverslag CGVS, p. 18). Nogmaals gevraagd of het in 2015 alleen op 21 december geprobeerd werd, antwoordt u bevestigend, waarna u stelt dat het de eerste keer was na een aantal jaar. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat de herdenking oorspronkelijk op 24 december 2015 zou plaatshebben, maar dat dit door de overheid niet toegelaten werd, waardoor een aantal clanleden op 21 december tegen deze beslissing protesteerde (informatie in uw administratieve dossier). **Uit uw verklaringen blijkt niet dat u weet dat de herdenking oorspronkelijk op 24 december 2015 zou plaatsvinden. Als u betrokken geweest was bij de organisatie van de betreffende herdenking, had u eveneens geweten dat er op 24 december 2015 een herdenking gepland werd die door de overheid niet toegelaten werd.** U verklaart eveneens dat in 2015 de mensen aangevallen werden door de overheid, maar dat de jaren daarvoor, 2014 en enkele jaren daarvoor, de president het verboden had (gehoorverslag CGVS, p. 18). Ter bevestiging gevraagd of de herdenking al enkele jaren niet meer gehouden mocht worden, antwoordt u bevestigend, waarna u verdergaat en stelt dat er niets gedaan werd, behalve dat jaar. Het CGVS kon echter geen informatie vinden over gebeurtenissen of incidenten die dateren van voor 21 december 2015 waaruit zou blijken dat uw clan Yunis Muse gevisieerd zou worden door de overheid (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Daarenboven blijkt dat de website van l'Alliance républicaine pour le développement (ARD) op 22 december 2015 een persbericht gepubliceerd heeft van de vertegenwoordiger van de oppositiepartij l'Union pour le Salut National (verder USN) in Frankrijk. Dit persbericht stelt dat « Le ministère de l'intérieur a opposé une fin de non-recevoir à cette demande non seulement en vertu du décret du 25 novembre 2015 sur l'état d'urgence interdisant tout rassemblement public, mais aussi sans doute en raison de l'affiliation de l'opposant USN Abdourahman Boreh à cette même famille. » **Uit het persbericht van oppositiepartij USN blijkt dat niet de clan Yunis Muse gevisieerd werd, maar wel een bepaald lid van deze clan. Het verwondert daarenboven dat u zelf verklaart dat de overheid aanvankelijk wel zijn goedkeuring gegeven had om de herdenking te organiseren (gehoorverslag CGVS, p. 18), maar deze beslissing op het laatste moment wijzigde.**

Gezien het bovenstaande maakt u het niet aannemelijk dat u betrokken was bij de (organisatie van de) herdenking op 21 december 2015 in de omstandigheden zoals u die beschrijft voor het CGVS. U maakt daardoor eveneens uw arrestatie niet aannemelijk.

U haalt verder aan dat u omwille van uw clan gediscrimineerd en gevisieerd wordt (gehoorverslag CGVS, p. 7 + p. 13 + p. 15-17). Gevraagd wat uw moeder u vertelde de laatste keer dat jullie contact hadden, verklaart u dat "ze gewoon problemen hebben in Djibouti" (gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd wat ze toen vertelde over die problemen, verklaart u dat uw twee jongere broers ontslagen werden. Gevraagd waarom zij ontslagen werden, verklaart u dat het komt door hun clan. Gevraagd waarom dat is, verklaart u dat uw clan Yunis Muse gediscrimineerd wordt en dat dit probleem reeds bestond toen u nog in Djibouti was. Opgemerkt dat uw broers eerst werk gevonden hebben, verklaart u dat zij het werk zelf nooit gevonden hebben, maar door de hulp van andere personen die belangrijke functies bekleden, clangenoten van de president. **U verklaart verder dat zij ontslagen werden nadat men er achter kwam dat ze van deze clan zijn. Gevraagd wie uw clangenoten verraadt, verklaart u uw eigen organisaties te hebben die bijeenkomsten organiseren om samen te komen en bepaalde zaken te bespreken en oplossingen te zoeken voor bepaalde problemen. U verklaart**

verder dat dit verboden is door de overheid, omdat ze niet willen dat uw clan samenkomt om de eigen problemen bespreekbaar te maken. U verklaart verder dat uw clan de meerderheid vormt binnen de Isse. Later tijdens het gehoor gevraagd te vertellen over de discriminatie van uw clan, verklaart u dat **uw clan veel problemen heeft** daar (gehoorverslag CGVS, p. 24) en geeft u als voorbeeld dat de Djiboutiaanse nationaliteit van enkele bekende personen afgenomen werd en dat zij naar Somalië gedeporteerd werden. **Gevraagd wat u zelf merkte van de discriminatie, verklaart u uw werk verloren te hebben door het clansysteem en dat u in uw eigen land geen toekomst kan opbouwen. Gevraagd of u het op nog andere manieren in uw eigen leven zag, verklaart u “buiten dat, grote problemen die mij overkomen zijn, ben ik alleen maar door de situatie gestresseerd.” Gevraagd of u door uw arrestatie gestresseerd bent, antwoordt u bevestigend.** Gevraagd of uw clan na 21 december 2015 nog op een dergelijke manier geraakt werd, verklaart u slechts dat die problemen er nog zijn. **Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat noch voor 21 december 2015, noch na deze datum, uw clan gevisieerd werd bij incidenten** (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Uit deze zelfde informatiebron blijkt dat **uw clan volledig geïntegreerd is en aan zowel de politieke als economische macht kan deelnemen zonder enige discriminatie.** Sinds december 2015 vonden er geen nieuwe incidenten plaats waarbij leden van de Yonis Moussa clan betrokken raakten. De clan is verder ook vertegenwoordigd in het parlement en in de regering, en is er geen sprake van systematische vervolging van deze clan. U geconfronteerd met uw inconsistente verklaringen, verklaart u dat er wel mensen zijn die het goed hebben, maar dat zij op hun kop gedrukt worden, constant lastig gevallen, het paspoort afgepakt en gedeporteerd worden. Gevraagd waarom ze uw eigen paspoort zouden afnemen, verklaart u “er is geen democratie, de overheid doet maar wat ze wilt. Nog erger, ik zie niet eens dat er overheid is, er is geen overheid. De president bepaalt alles. In zo’n situatie kan je alles overkomen,” waarna u verwijst naar de situatie van Mohamed Dahir, een clangenoot. Opgemerkt dat het niet over Mohamed Dahir gaat, maar over uzelf, verklaart u enkel een voorbeeld te geven, maar geeft u geen verdere uitleg over de gestelde vraag.

Gezien het bovenstaande maakt u het niet aannemelijk dat u vervolgd wordt omwille van uw etnische afkomst.

U legt trouwens nog meer tegenstrijdige verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.

Tijdens het gehoor verklaart u dat uw vader overleden is op **21 mei 2001** (gehoorverslag CGVS, p. 8).

Voor de DVZ verklaarde u echter dat hij overleden is op **31 mei 2001** (verklaring DVZ, p. 5).

U verklaart tijdens het gehoor dat uw echtgenoot geboren is in **Arabsiyo** (gehoorverslag CGVS, p. 10).

Voor de DVZ verklaarde u echter dat hij geboren is in **Hargeisa** (verklaring DVZ, p. 6).

U legde in het kader van uw asielaanvraag een **kopie van een geboorteakte** voor. De geboorteakte die u voorlegt, bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het enige middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot

oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoeksters asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaart voor het CGVS dat u door de politiediensten gearresteerd werd aangezien u deelnam aan een herdenking van de voorvader van uw clan Yunis Muse op 21 december 2015 (gehoorverslag CGVS, p. 15-17).

(...)

*Bovendien, gevraagd of u tijdens uw arrestatie erg verwond raakte, verklaart u toen al gewond te zijn geweest (gehoorverslag CGVS, p. 21). U verklaart verder dat de handboeien u littekens op uw handen bezorgden en dat u in de arrestatiewagen gegooid werd, waardoor een stuk ijzer uw been helemaal openscheurt (gehoorverslag CGVS, p. 22). U verklaart verder dat u al bloed aan uw handen en benen had toen u naar het bureau gebracht werd. Gevraagd of u daarvoor verzorgd werd in de gevangenis, verklaart u dat niemand daar iets om je geeft. U verklaart daarenboven dat iedereen die op 21 december 2015 gearresteerd werd en voor de rechtbank verscheen, veroordeeld wordt en rechtstreeks naar de gevangenis gebracht wordt (gehoorverslag CGVS, p. 22). **Het verwondert dan ook dat u op 24 december 2015 vrijgelaten wordt uit de gevangenis omwille van uw verwondingen en dat u op eigen houtje naar het ziekenhuis mag gaan (gehoorverslag CGVS, p. 16 + 22) wanneer u reeds weet dat u voor de rechtbank dient te verschijnen.***

*Gevraagd of u na uw ontsnapping nog iets vernomen heeft over de zaak bij de rechtbank, verklaart u na uw vertrek vernomen te hebben dat uw broer Sa'ad gearresteerd werd en dat hij gevlucht is uit de gevangenis (gehoorverslag CGVS, p. 23). **Gevraagd of er daarna nog iets gebeurd is m.b.t. uw arrestatie, verklaart u dat er na de arrestatie van uw broer verder niets gebeurd is en dat uw jongere broers naar school gaan.***

*Daarenboven legt u enkel een kopie van een attest van het Commissariaat van het 5e Arrondissement voor en **geen origineel exemplaar**. Dit attest verklaart dat u van 21 december 2015 tot 24 december 2015 in voorarrest gezeten heeft. De bewijswaarde van deze kopie is beperkt aangezien een dergelijk bericht eenvoudig na te maken is. Bovendien blijkt uit het document dat het attest op 24/12/2015 werd opgesteld. Het is niet aannemelijk dat dit attest in 2015 reeds de facto zou zijn opgesteld bij uw vrijlating en dat een document met die datering aan uw moeder in 2017 zou zijn overhandigd.*

*Daarenboven verklaart u dat uw moeder dit attest op het Commissariaat is gaan halen toen u reeds in België was (gehoorverslag CGVS, p. 25). U toonde dit attest eveneens op 1 augustus 2017 toen u door de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) gehoord werd (ontvangstbewijs documenten). **Het is echter niet aannemelijk dat u via uw moeder contact opneemt met de autoriteiten van Djibouti om bepaalde documenten te bekomen indien u een vermoeden heeft dat u nog steeds gezocht wordt***

voor feiten die zich in 2015 afspeelden. Daarenboven verklaarde u een week voor het gehoor nog contact gehad te hebben met uw moeder (gehoorverslag CGVS, p. 7). **Gevraagd wat uw moeder u toen vertelde, sprak zij u blijkbaar niet over uw eigen problemen of over eventuele vragen die haar gesteld werden door de politie toen zij dit attest ophaalde.**

U verklaart eveneens betrokken geweest te zijn bij de organisatie van de herdenking die plaats had op 21 december 2015 in Balbala (gehoorverslag CGVS, p. 19).

Gevraagd waarom 24 december ook een belangrijke dag was voor uw clan, verklaart u dat de mowlid, de herdenking, plaats heeft op de 24e, soms op de 21e. Gevraagd of de herdenking oorspronkelijk niet op 24 december 2015 zou plaatsvinden, verklaart u dat het afhankelijk is van het financiële, dat er voldoende geld ingezameld werd en dat er ook gekeken wordt of alle mensen beschikbaar zijn om er aan deel te nemen. Eerder reeds gevraagd of de herdenking in 2015 alleen op 21 december georganiseerd werd, verklaart u aanvankelijk dat het in 2014 werd geprobeerd, maar dat hij (de overheid) gezegd heeft dat het niet doorgaat toen de voorbereidingen reeds bezig waren (gehoorverslag CGVS, p. 18). Nogmaals gevraagd of het in 2015 alleen op 21 december geprobeerd werd, antwoordt u bevestigend, waarna u stelt dat het de eerste keer was na een aantal jaar. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat de herdenking oorspronkelijk op 24 december 2015 zou plaatshebben, maar dat dit door de overheid niet toegelaten werd, waardoor een aantal clanleden op 21 december tegen deze beslissing protesteerde (informatie in uw administratieve dossier). **Uit uw verklaringen blijkt niet dat u weet dat de herdenking oorspronkelijk op 24 december 2015 zou plaatsvinden. Als u betrokken geweest was bij de organisatie van de betreffende herdenking, had u eveneens geweten dat er op 24 december 2015 een herdenking gepland werd die door de overheid niet toegelaten werd.** U verklaart eveneens dat in 2015 de mensen aangevallen werden door de overheid, maar dat de jaren daarvoor, 2014 en enkele jaren daarvoor, de president het verboden had (gehoorverslag CGVS, p. 18). (...) **Gezien het bovenstaande maakt u het niet aannemelijk dat u betrokken was bij de (organisatie van de) herdenking op 21 december 2015 in de omstandigheden zoals u die beschrijft voor het CGVS. U maakt daardoor eveneens uw arrestatie niet aannemelijk.**

U haalt verder aan dat u omwille van uw clan gediscrimineerd en gevisieerd wordt (gehoorverslag CGVS, p. 7 + p. 13 + p. 15-17). Gevraagd wat uw moeder u vertelde de laatste keer dat jullie contact hadden, verklaart u dat “ze gewoon problemen hebben in Djibouti” (gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd wat ze toen vertelde over die problemen, verklaart u dat uw twee jongere broers ontslagen werden. Gevraagd waarom zij ontslagen werden, verklaart u dat het komt door hun clan. Gevraagd waarom dat is, verklaart u dat uw clan Yonis Muse gediscrimineerd wordt en dat dit probleem reeds bestond toen u nog in Djibouti was. Opgemerkt dat uw broers eerst werk gevonden hebben, verklaart u dat zij het werk zelf nooit gevonden hebben, maar door de hulp van andere personen die belangrijke functies bekleden, clangenoten van de president. **U verklaart verder dat zij ontslagen werden nadat men er achter kwam dat ze van deze clan zijn.** Gevraagd wie uw clangenoten verraadt, verklaart u uw eigen organisaties te hebben die bijeenkomsten organiseren om samen te komen en bepaalde zaken te bespreken en oplossingen te zoeken voor bepaalde problemen. **U verklaart verder dat dit verboden is door de overheid, omdat ze niet willen dat uw clan samenkomt om de eigen problemen bespreekbaar te maken.** U verklaart verder dat uw clan de meerderheid vormt binnen de Isse. Later tijdens het gehoor gevraagd te vertellen over de discriminatie van uw clan, verklaart u dat uw clan veel problemen heeft daar (gehoorverslag CGVS, p. 24) en geeft u als voorbeeld dat de Djiboutiaanse nationaliteit van enkele bekende personen afgenomen werd en dat zij naar Somalië gedeporteerd werden. **Gevraagd wat u zelf merkte van de discriminatie, verklaart u uw werk verloren te hebben door het clansysteem en dat u in uw eigen land geen toekomst kan opbouwen.** Gevraagd of u het op nog andere manieren in uw eigen leven zag, verklaart u “buiten dat, grote problemen die mij overkomen zijn, ben ik alleen maar door de situatie gestresseerd.” Gevraagd of u door uw arrestatie gestresseerd bent, antwoordt u bevestigend. Gevraagd of uw clan na 21 december 2015 nog op een dergelijke manier geraakt werd, verklaart u slechts dat die problemen er nog zijn. **Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat (...) 21 december 2015, noch na deze datum, uw clan gevisieerd werd bij incidenten** (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Uit deze zelfde informatiebron blijkt dat uw clan volledig geïntegreerd is en aan zowel de politieke als economische macht kan deelnemen zonder enige discriminatie. Sinds december 2015 vonden er geen nieuwe incidenten plaats waarbij leden van de Yonis Moussa clan betrokken raakten. De clan is verder ook vertegenwoordigd in het parlement en in de regering, en is er geen sprake van systematische vervolging van deze clan. U geconfronteerd met uw inconsistente verklaringen, verklaart u dat er wel mensen zijn die het goed hebben, maar dat zij op hun kop gedrukt worden, constant lastig gevallen, het paspoort afgepakt en gedeporteerd worden. Gevraagd waarom ze uw eigen paspoort zouden afnemen, verklaart u “er is geen democratie, de overheid doet maar wat ze wilt. Nog erger, ik zie niet eens dat er overheid is, er is geen overheid. De president bepaalt alles. In

zo'n situatie kan je alles overkomen," waarna u verwijst naar de situatie van Mohamed Dahir, een clangenoot. Opgemerkt dat het niet over Mohamed Dahir gaat, maar over uzelf, verklaart u enkel een voorbeeld te geven, maar geeft u geen verdere uitleg over de gestelde vraag.

Gezien het bovenstaande maakt u het niet aannemelijk dat u vervolgd wordt omwille van uw etnische afkomst.

U legt trouwens nog meer tegenstrijdige verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.

Tijdens het gehoor verklaart u dat uw vader overleden is op **21 mei 2001** (gehoorverslag CGVS, p. 8).

Voor de DVZ verklaarde u echter dat hij overleden is op **31 mei 2001** (verklaring DVZ, p. 5).

U verklaart tijdens het gehoor dat uw echtgenoot geboren is in **Arabsiyo** (gehoorverslag CGVS, p. 10).

Voor de DVZ verklaarde u echter dat hij geboren is in **Hargeisa** (verklaring DVZ, p. 6).

U legde in het kader van uw asielaanvraag een **kopie van een geboorteakte** voor. De geboorteakte die u voorlegt, bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen."

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk, vinden alle steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

De Raad acht het niet aannemelijk dat verzoekster zonder meer werd vrijgelaten uit de gevangenis omwille van haar verwondingen en op eigen houtje naar het ziekenhuis mocht gaan, aangezien verzoekster eerder had verklaard dat iedereen die op 21 december 2015 gearresteerd werd en voor de rechtbank verscheen, veroordeeld wordt en rechtstreeks naar de gevangenis gebracht wordt en dat de politie niets om de mensen geeft. De argumentatie in het verzoekschrift stellende dat de politieagenten zagen dat verzoeksters toestand ernstig was en dat zij onbehandeld zou doodbloeden of infecties oplopen en haar om deze reden dan ook vrijlieten om haar te laten behandelen maakt het nog steeds niet geloofwaardig dat zij verzoekster zomaar zonder begeleiding zouden vrijlaten. Aangezien verzoekster tevens verklaarde dat de personen die niet gewond waren onmiddellijk van de rechtbank naar de gevangenis werden gestuurd, acht de Raad het niet aannemelijk dat de politie verzoekster en blijkbaar ook andere gewonden zonder enige vorm van begeleiding vrij lieten om naar het ziekenhuis te gaan en hierbij het risico liepen dat zij de vlucht zou nemen.

De stelling dat zij wisten wie zij was, waar zij woonde en erop vertrouwden dat zij zich opnieuw zou aanmelden omdat zij anders het gebrek aan medewerking op haar familie zouden uitwerken zoals het geval is, zijn louter speculatieve beweringen; een gedachtegang die verzoekster thans aan de politie tracht toe te schrijven, doch niet bij machte is om verzoeksters verklaringen dienaangaande geloofwaardig te maken. Overigens hebben deze argumenten niet belet dat verzoekster alsnog de vlucht heeft genomen.

Verzoekster legde van het attest van het Commissariaat-generaal van het 5^e Arrondissement slechts een fotokopie neer, hetgeen correct werd vastgesteld door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan echter geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Onverminderd het voorgaande stelde het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht ook het volgende vast:

"Bovendien blijkt uit het document dat het attest op 24/12/2015 werd opgesteld. Het is niet aannemelijk dat dit attest in 2015 reeds de facto zou zijn opgesteld bij uw vrijlating en dat een document met die datering aan uw moeder in 2017 zou zijn overhandigd.

Daarenboven verklaart u dat uw moeder dit attest op het Commissariaat is gaan halen toen u reeds in België was (gehoorverslag CGVS, p. 25). U toonde dit attest eveneens op 1 augustus 2017 toen u door de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) gehoord werd (ontvangstbewijs documenten). Het is echter niet aannemelijk dat u via uw moeder contact opneemt met de autoriteiten van Djibouti om bepaalde documenten te bekomen indien u een vermoeden heeft dat u nog steeds gezocht wordt voor feiten die zich in 2015 afspeelden. Daarenboven verklaarde u een week voor het gehoor nog contact gehad te hebben met uw moeder (gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd wat uw moeder u toen

vertelde, sprak zij u blijkbaar niet over uw eigen problemen of over eventuele vragen die haar gesteld werden door de politie toen zij dit attest ophaalde.”.

Stellende dat het land geen goed georganiseerd en bureaucratisch systeem heeft, het onmogelijk is om een origineel te verkrijgen, haar moeder alle moeite heeft gedaan en haar leven heeft geriskeerd om het document te bekomen wordt er geen afbreuk gedaan aan voormelde vaststellingen te meer daar verzoekster tijdens het gehoor geen gewag maakte van enige problemen die haar moeder zou hebben gekend teneinde dit document te bekomen (stuk 5, gehoorverslag, p. 25). De Raad acht het evenmin aannemelijk dat verzoekster via haar moeder contact opneemt met de autoriteiten van Djibouti om bepaalde documenten te bekomen indien zij een vermoeden heeft dat zij nog steeds gezocht wordt voor feiten die zich in 2015 afspeelden. De vaststelling dat het attest op 24 december 2015 werd opgesteld doet wel degelijk afbreuk aan de voorgehouden waarachtigheid van verzoeksters verklaringen. Het is immers niet aannemelijk dat dit attest in 2015 reeds zou zijn opgesteld bij verzoeksters vrijlating en pas aan verzoeksters moeder in 2017 zou zijn overhandigd te meer daar uit het attest een duidelijk gesolliciteerd karakter blijkt. Documenten beschikken hoe dan ook slechts over een ondersteunende bewijswaarde, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat en wat volgt blijkt echter dat verzoeksters asielrelaas ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het relaas worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben.

Uit de informatie aanwezig in het administratief dossier en dit afkomstig van een objectieve bron, zijnde de vertegenwoordiger van de Belgische ambassade voor Ethiopië en Djibouti, blijkt dat de herdenking waarvan verzoekster verklaart betrokken te zijn geweest oorspronkelijk op 24 december 2015 zou plaatshebben, maar dat dit door de overheid niet toegelaten werd, waardoor een aantal clanleden op 21 december tegen deze beslissing protesteerden. Zoals terecht werd vastgesteld door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen blijkt niet uit verzoeksters verklaringen dat zij weet dat de herdenking oorspronkelijk op 24 december 2015 zou plaatsvinden. Indien verzoekster daadwerkelijk betrokken zou geweest zijn bij de organisatie van de betreffende herdenking, had verzoekster eveneens geweten dat er op 24 december 2015 een herdenking gepland werd die door de overheid niet toegelaten werd. Ook al was verzoekster slechts één van de jongeren die zich inzette voor deze herdenking en zelf niet de aanvraag heeft ingediend zoals zij thans aangeeft, kan er van haar worden verwacht dat zij wel degelijk op de hoogte was van het feit dat de herdenking oorspronkelijk op 24 december 2015 zou plaatshebben, maar dat dit door de overheid niet toegelaten werd, waardoor een aantal clanleden op 21 december tegen deze beslissing protesteerden. Verzoekster haalde verder aan dat zij omwille van haar clan gediscrimineerd en gevisieerd wordt doch uit informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt echter dat verzoeksters clan volledig geïntegreerd is en aan zowel de politieke als economische macht kan deelnemen zonder enige discriminatie. Sinds december 2015 vonden er geen nieuwe incidenten plaats waarbij leden van de Yonis Moussa clan betrokken raakten. De clan is verder ook vertegenwoordigd in het parlement en in de regering, en is er geen sprake van systematische vervolging van deze clan.

Voor zover verzoekster aan voormelde informatie afbreuk tracht te doen door te wijzen op het gegeven dat de overheid de media controleert zoals ook wordt weergegeven in de voormelde informatie, moet worden opgemerkt dat deze specifieke informatie afkomstig is van bronnen die niet onder de noemer “media” te catalogeren vallen en aldus als objectief kunnen worden aangemerkt. Verzoekster brengt echter geen informatie bij die aantoon dat deze gegevens niet correct noch actueel zijn.

2.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.6. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met het oog op verder onderzoek. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht september tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF